



The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNI *Nedjelja, 10. studeni 2019.* [\[Multimedia\]](#)

Nema života tamo gdje je egoizam

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnji evanđeoski odlomak (usp. *Lk* 20, 27-38) nudi nam predivno Isusovo učenje o uskrsnuću mrtvih. Isusu pristupaju neki saduceji koji nisu vjerovali u uskrsnuće i zato ga provociraju podmuklim pitanjem: čija će o uskrsnuću biti žena koja je imala za muževe sedmoricu braće koji su umrli jedan za drugim? Isus ne upada u zamku i odgovara da uskrsli u zagrobnom životu „niti se žene niti udaju. Zaista, ni umrijeti više ne mogu: anđelima su jednaki i sinovi su Božji jer su sinovi uskrsnuća“ (rr. 35-36). Tako Isus odgovara.

Tim odgovorom Isus prije svega poziva svoje sugovornike – a i nas – da misle na to kako ova zemaljska dimenzija u kojoj sada živimo nije jedina dimenzija, nego postoji druga, nepodložna smrti, u kojoj će se potpuno očitovati da smo djeca Božja. Slušati ovu jednostavnu i jasnu Isusovu riječ o životu poslije smrti daje veliku utjehu i nadu, a to nam je silno potrebno posebno u naše vrijeme, toliko bogato poznavanjem svemira, ali tako siromašno mudrošću o vječnome životu.

Ta jasna Isusova sigurnost o uskrsnuću u potpunosti se temelji na *vjernosti Boga* koji je Bog života. Zapravo iza pitanja saduceja krije se jedno dublje pitanje: ne samo čija će biti žena koja je bila udovicom sedmorici muževa, nego *čiji će biti njezin život*. Sumnja je to koja muči ljude svih vremena, pa i nas: što će nakon ovog zemaljskog hodočašća biti od našega života? Hoće li pripasti ništavilu, smrti?

Isus odgovara da život *pripada Bogu*, koji nas ljubi i veoma se brine o nama, do te mjere da je povezao svoje ime s našim: on je „Bog Abrahamov, Bogom Izakov i Bog Jakovljevi. A nije on Bog mrtvih, nego živih. Ta svi njemu žive“ (rr. 37-38).

Život postoji tamo gdje postoji povezanost, zajedništvo, bratstvo i taj je život jači od smrti kad se temelji na istinskim odnosima i vezama vjernosti. Naprotiv, nema života tamo gdje postoji

umišljenost da je dosta pripadati samom sebi i živjeti kao otok: u tim stavovima prevladava smrt. To je egoizam. Ako živim za sebe, u svome srcu sijem smrt.

Neka nam Djevica Marija pomogne živjeti svaki dan u perspektivi onoga što govorimo u posljednjem dijelu Vjervanja: „Iščekujem uskrsnuće mrtvih i život budućega vijeka“. Iščekivati vječni život.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, jučer je u Granadi, u Španjolskoj, blaženom proglašena Maria Emilia Riquelme y Zayas, utemeljiteljica Sestara misionarki Presvetog Oltarskog Sakramenta i Marije Bezgrješne. A danas se u Bragi u Portugalu slavi misa zahvalnica za ekvivalentnu kanonizaciju svetog Bartolomeja Fernandesa od Mučenika. Novu je blaženicu resila uzornost u gorljivosti prema euharistijskom klanjanju i velikodušnost u služenju najpotrebnijima, dok je novi svetac bio veliki evangelizator i pastir svoga naroda. Pljesak za oboje blaženika!

Upućujem poseban pozdrav dragom narodu Južnog Sudana, koji ću posjetiti ove [iduće] godine. S još uvijek živim sjećanjem na duhovnu obnovu za predstavnike vlasti te zemlje, održanu u Vatikanu u travnju ove godine, želim ponoviti svoj poziv svim akterima političkog procesa u toj zemlji da traže ono što ujedinjuje i da nadiđu ono što dijeli, u duhu istinskog bratstva. Narod Južnog Sudana posljednjih je godina previše toga pretrpio i očekuje s velikom nadom bolju budućnost, napose konačno okončanje sukoba i trajni mir. Stoga pozivam odgovorne da se neumorno nastave zalagati za inkluzivni dijalog u traženju konsenzusa za dobro te države. Također izražavam nadu da međunarodna zajednica neće propustiti pratiti Južni Sudan na putu nacionalnog pomirenja. Pozivam vas sve da se zajedno pomolimo za ovu zemlju, prema kojoj osjećam posebnu naklonost. [*Zdravo Marijo*]

Želim povjeriti vašim molitvama također prilike u ljubljenoj Boliviji, u blizini moje domovine. Pozivam sve Bolivijce, posebno političke i društvene aktere, da s konstruktivnim duhom i bez ikakvih prethodnih uvjeta, u ozračju mira i ozbiljnosti, čekaju rezultate procesa revizije izbora koji je trenutno u tijeku. U miru.

Danas se u Italiji obilježava Dan zahvalnosti za plodove zemlje i ljudskoga rada. Pridružujem se biskupima podsjećajući na snažnu veze između kruha i rada i nadam se hrabroj politici zapošljavanja u kojoj će se uzeti u obzir dostojanstvo i solidarnost i spriječiti rizik od korupcije. Neka se radnike ne iskorištava, neka bude posla za sve ali pravoga, a ne robovskog rada!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana